

[Hendriksen.]

er der ikke og kan der ikke være nogen Fare for, at Retten til at drive denne Virksomhed fratages dem. Jeg vil gerne benytte denne Lejlighed til at rette en Misforstaaelse, som har givet sig Udtryk i en Skrivelse, jeg i Gaar har modtaget, underskrevet af flere Husgerningskontorer. Heri hedder det: Nu bliver jo al privat Arbejdsanvisning for Fremtiden udelukket. Jeg vil gerne understrege, at dette ingenlunde er rigtigt, idet de private Husgerningskontorer kan fortsætte deres Virksomhed paa samme Maade som hidtil, naar de i øvrigt opfylder Betingelserne for at faa Næringsret og ikke tager en urimelig Betaling for at drive denne Virksomhed. Hvad Spørgsmaalet: rimelig og urimelig Betaling angaar, vil jeg gerne henlede den højtærede Socialministers Opmærksomhed paa, at Foreningen af Husgerningskontorer i København ogsaa i Dag har tilstillet mig en Skrivelse — formentlig den samme Skrivelse, som det ærede 4de tingvalgte Medlem har faaet —, og af denne fremgaar det, at et Kontor, der normalt omsætter 30 000—40 000 Kr. ren Arbejds løn om Aaret, har en Bruttofortjeneste paa 3 000 Kr. Det kan jo ingenlunde siges at være for meget, det er tværtimod snarere det modsatte. Jeg gaar ud fra, at den højtærede Socialminister er enig med mig heri, og at den højtærede Minister vil tage alt fornødent Hensyn til disse Husgerningskontorer, saa at de i hvert Fald faar et saadant Vederlag for deres Arbejde, at de kan eksistere.

Den nye Paragraf, der er indsat efter § 3, Paragraffen, hvorefter man skal have sin Opmærksomhed henvendt paa anonym Avertering i Dagblade eller lignende, tiltræder jeg gerne. Det er en rigtig Bestemmelse, for der finder megen Misbrug Sted ad den Vej, og navnlig i Tider som disse er der mange, der søger at udnytte Arbejdsnøden ved at stille dem, der søger Arbejde, i Udsigt, at de kan faa en udmærket god Stilling, hvis de vil betale saa og saa meget ind. Mange af disse Foretagender er rene og skære Svindelforetagender, som man fra alle Sider maa ønske at komme til Livs.

Selv om jeg anbefaler det foreliggende Lovforslag, vil jeg dog gerne fremhæve, at jeg i og for sig kunde have fundet det praktisk, om man havde taget noget mere Hensyn til de Forslag, som Principalerne i sin Tid fremsatte overfor Socialraadet, og som er blevet gentaget i det af Erhvervsorganisationernes Fællesudvalg for kort Tid siden udarbejdede Forslag. Det har, forekommer det mig, sin store Betydning, at

Principalerne indstilles velvilligt overfor Tanken om at benytte de Engageringskontorer, som oprettes for denne Pladsanvisning. Det er i Virkeligheden det afgørende for enhver saadan Pladsanvisning, at man faar tilmeldt ledige Pladser i tilstrækkeligt Omfang. Principalernes Forslag tilsigtede i Realiteten kun at tydeliggøre Lovens eneste Hensigt, nemlig at beskytte de pladssøgende mod økonomisk Udbytning, og jeg haaber, den højtærede Socialminister er enig med mig heri. Neppe nogen af de interesserede Parter kan ønske at lægge Hindringer i Vejen for, at Principalerne ofrer fornøden Kapital paa at indrette og drive betryggende Engageringsvirksomhed, helst endda saaledes, at Pladsanvisningen bliver ganske gratis for de pladssøgende. Men naar *det* er Forholdet, kan der naturligvis heller ikke fra Lovgivningsmagtens Side være Anledning til at skabe nogen som helst Hindring for, at Principalerne paatager sig de dermed forbundne Udgifter. Lovforslaget siger nu:

„Det er ikke tilladt for Betaling, hvad enten den udredes direkte eller indirekte, at tilbyde eller yde sin Mellemkomst“

o. s. v. Vi fra vor Side havde gerne villet tydeliggøre denne Bestemmelse ved en Tilføjelse, hvorefter Forbehold tages, for saa vidt der direkte eller indirekte ydes Betaling af de pladssøgende, men den højtærede Socialminister har ikke ment, at en saadan Tilføjelse var hensigtsmæssig eller nødvendig, og jeg vil haabe, at det heller ikke senere skal vise sig nødvendigt at gennemføre en saadan Bestemmelse. Jeg haaber, den højtærede Socialminister er enig med mig i, at naar Principaler eller store Virksomheder, der falder indenfor en Forenings Rammer, ønsker at drive Pladsanvisningsvirksomhed, som ganske og aldeles i sin Økonomi hviler paa Principalernes Bidrag, medens Anvisningen er gratis for de pladssøgende, saa falder saadan privat Arbejdsanvisning naturligvis udenfor Lovens Rammer, ogsaa paa den Maade, at vedkommende Pladsanvisningsvirksomhed ikke er forpligtet til at søge offentlig Anerkendelse.

Det ærede 4de tingvalgte Medlem (Villemoes) ironiserede lidt over, at 3 Partier, der ellers ikke plejer at være enige om alt mellem Himmel og Jord, nu var blevet enige om at gennemføre dette Lovforslag. Jeg skal i den Anledning bemærke, at vi indtager ikke her noget nyt Standpunkt. Man kunde maaske snarere sige, at det Parti, som det ærede Medlem tilhører,